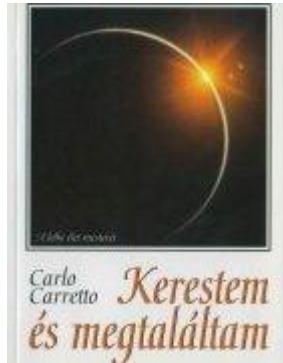

2010. 12. 28.

Máltai ajándék karácsonyra

A Máltai Szeretetszolgálat immár hetedik éve lepi meg jötevőit, szimpatizánsait, munkatársait a Máltai Könyvek sorozatának újabb és újabb kötetével. Idén az olasz lelkeségi irodalom egy csillagának, Carlo Carrettónak *Kerestem és megtaláltam* című könyvét adták ki.

Kozma Imre, a Szeretetszolgálat elnöke előszavában Szent Ágostont idézi: „Aki keresi Istent, az már meg is találta...” A kétezer éves Egyház olyan anya, akit öregségében tisztelünk, s fiatalságában szeretünk! Carretto könyve erről szól, ezért aktuális.

A szerzőt Boldog Károly testvér, Charles de Foucauld ideálja vezette a pusztaságba, az imádság iskolájába. Végigkísérte az 1900-as évek triumfalista egyházképéből kilépő, a Zsinatban megújult Egyházat, érte égő, olthatatlan szeretetével. 1910. április 2-án született Alessandriában. Nyolc testvére közül kettő apáca egy misszionárius, majd püspök lett. Torinóban tanár lett, filozófiából és pedagógiából doktorált. A csönd, a szemlélődés, az imádság, az Istenre hagyatkozás, az evangelizálás, a kommunikáció emberévé vált, akinek írásait kézzel kézre adták, fordították. A *Levél a pusztából* című 30 kiadást ért meg, 400 ezer példányban, tíz nyelvre lefordítva. Betlehemben felfedezte a kicsinység, az Eucharisziából táplálkozó mindenség élményét, majd Assisi Szent Ferenc nyomán a szegények szolgálatát. Boldog XXIII. János és Isten szolgája VI. Pál pápában a Szentlélek hatékony eszközeit ismerte fel. Részt vett a politikai életben is, 1946-ban XII. Pius pápa az Actio Catholica Ifjúsági Szervezete nemzeti elnökévé nevezte ki. Elszántan harcolt a kereszténydemokráciáért. 1974-ben a népszavazás idején hatékonyan emelt szót a válás ellen, a házasság intézménye mellett.

Olyan egyházzért küzdött, amely az Evangélium, a reménység és a szeretet egyháza. Ezért hagyta ott a közéletet és vonult a Szaharába 1954-től. Halálos ágyán utolsó testamentuma volt: „Amennyiben vitatható vagy, Egyházam, annyiban szeretlek téged... (ha perlekedem veled, azt szereteted miatt teszem)... Hányszor imádkoztam azért, hogy biztos kezeid között haljak meg!” Ez pedig 1988. október 4-én, Szent Ferenc napján következett be.

Olyan világi keresztény volt, akiről a II. Vatikáni Zsinat álmódott. Írásának műfaja confessió, vallomás. Sajnos nem érthette meg látomásai valóra válását, álmainak idelent történő beteljesedését, például az egyetemes egyház nagy bocsánatkérését éppen 2000. nagyböjtjének első vasárnapján, a nagy jubileum egyik kimagasló fénypontjaként. Némely képe bizonyosan túlzott vízió (pl. Walesa pappá szenteléséről), mégis érezzük, mennyire valós problémák feszítik fejtegetéseit. Lenyűgöző Carretto pápatisztelete. Minden egyházi kritikája mellett átfénylik sorain a forró ragaszkodás a jóságos János, a bölcs Pál és a rendíthetetlen János-Pál pápákhoz.

A magyar fordítás nem jöhetett volna létre, ha egy idős, nagyon vallásos hölgy, az egyik budapesti katolikus szeretetotthon lakója nem szorgalmazta volna: erre az indításra látott neki a budapesti Egyetemi Lelkészség,

hogy lefordítsa és kiadja. 2000-ben jelent meg először ez a lelki gyakorlatos kézikönyv. Carlo Carretto könyvecskéje most a szeretet nagy művének szolgálói kezébe kerül.

Pákozdi István/Magyar Kurír

© Híreink „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel szabadon felhasználhatók.